

Τι σηματοδοτούν οι επιλογές στελεχών νομικό σύστημα για κρίσιμα κυβερνητικά πόστα.

Πέρα από τις εξελίξεις στο μέτωπο της διαπραγμάτευσης και του (έντιμου ή λιγότερο έντιμου) συμβιβασμού, υπάρχει ένα ακόμα θέμα στο οποίο οι επιλογές που έχουν γίνει ακυρώνουν τις προσδοκίες για μια σημαντική τομή στην πορεία της χώρας.

Ο λόγος για τη στελέχωση του κρατικού μηχανισμού. Αξίζει τον κόπο να εξετάσουμε ορισμένες από τις επιλογές που έχουν γίνει το τελευταίο διάστημα, ξεκινώντας από το ίδιο το κυβερνητικό σχήμα και κάνοντας μια σύντομη επισκόπηση της κατάστασης που επικρατεί σε μια σειρά τομείς.

Πρόσωπο-κλειδί ο Σπ. Σαγιάς

Η τοποθέτηση του Σπύρου Σαγιά στη θέση του γραμματέα της κυβέρνησης προξένησε από την πρώτη στιγμή ιδιαίτερη εντύπωση. Η επιλογή δεν έχει ιδιαίτερη σημασία μόνο σε συμβολικό επίπεδο, αλλά και άμεση σχέση με την ποιότητα της διακυβέρνησης. Χωρίς ίχνος υπερβολής, διαπιστώνει κανείς ότι ο κ. Σαγιάς συμβολίζει τις πρακτικές του εγχώριου κατεστημένου τα τελευταία χρόνια και τη διασύνδεση δημόσιου και ιδιωτικού τομέα προς όφελος των επιχειρηματικών συμφερόντων και στα πλαίσια της νεοφιλελεύθερης πολιτικής.

Ο ίδιος και το δικηγορικό του γραφείο ειδικεύτηκε σε υποθέσεις ιδιωτικοποιήσεων και συμβάσεων παραχώρησης. Ανέπτυξε ιδιαίτερες σχέσεις με υπουργούς και πολιτικά στελέχη του ΠΑΣΟΚ της περιόδου Σημίτη, και ανέλαβε μια σειρά «δουλειές» με μεγαλύτερη ή μικρότερη, κάθε φορά, επιτυχία. Ο κ. Σαγιάς είχε το «προτέρημα» πότε να εκπροσωπεί την πλευρά οργανισμών του Δημοσίου και πότε να εργάζεται για λογαριασμό επενδυτικών ομίλων. ΟΑΠ, Cosco, ΟΠΑΠ, ΟΣΕ, Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο, Καζίνο Φλοίσβου, ΔΕΠΑ, Ξενία, Ολυμπιακή Αεροπορία, Κόκκαλης και Intrakat (Καραϊσκάκη), Μελισσανίδης και Aegean είναι κάποιες μόνο από τις λέξεις-κλειδιά της πλούσιας δραστηριοποίησης του σημερινού γραμματέα της κυβέρνησης.

Δραστηριότητες οι οποίες φυσικά δεν σταμάτησαν μετά την περίοδο Σημίτη, αλλά επεκτάθηκαν μέχρι πρόσφατα, αποδεικνύοντας την ευελιξία του κ. Σαγιά να συνάπτει σχέσεις με όλα τα πολιτικά περιβάλλοντα που διαχειρίστηκαν μέχρι σήμερα τις τύχες της χώρας, με τη γνωστή κατάληξη.

Προνομιακό πεδίο των δραστηριοτήτων του υπήρξε βέβαια το Λιμάνι του Πειραιά, με πρόσφατο ρόλο του αυτόν του νομικού συμβούλου της Cosco, αφού προηγουμένως παρείχε τις υπηρεσίες του στο Δημόσιο και τον ΟΑΠ.

Η σημερινή θέση του Σπ. Σαγιά στο κυβερνητικό σχήμα δεν είναι καθόλου δευτερεύουσας σημασίας, όπως και ο ρόλος του σε αποφάσεις και επιλογές χειρισμών και προσώπων σε μια σειρά κρίσιμους τομείς. Οι διασυνδέσεις από τη μακρά του πορεία στο... θαυμαστό κόσμο των οικονομικών και πολιτικών παραγόντων και της «αξιοποίησης» του δημόσιου πλούτου, είναι φανερό ότι χρησιμοποιούνται για τη διαχείριση και τη διευθέτηση μιας σειράς ανοιχτών μετώπων.

Σύμφωνα με πληροφορίες, ο κ. Σαγιάς είναι ένα από τα πρόσωπα του στενού επιτελείου που έχει αναλάβει

την τοποθέτηση προσώπων σε Διοικήσεις οργανισμών και θέσεις-κλειδιά. Τέλος, μετά τον πρόσφατο ανασχηματισμό των ομάδων που έχουν αναλάβει το έργο της διαπραγμάτευσης, εμπλέκεται πλέον και σε αυτόν τον τομέα, αναλαμβάνοντας βασικό συντονιστικό ρόλο και την ευθύνη να ελέγχει την πορεία των διαπραγματεύσεων με τα τεχνικά κλιμάκια των «θεσμών» στην Αθήνα.

Ο Δημήτρης Μάρδας

Ο Δημήτρης Μάρδας απασχολεί αυτές τις μέρες τη δημοσιότητα με την υπόθεση ποσού που έβγαλε στο εξωτερικό, πριν αναλάβει τη θέση του αναπληρωτή υπουργού Οικονομικών. Ωστόσο, συζήτηση είχε προκαλέσει και η ίδια η υπουργοποίησή του. Άνθρωπος του σημερινού ΠΑΣΟΚ, επιλέχθηκε από τον υπουργό Ανάπτυξης Ν. Χριστοδουλάκη για τη θέση του γενικού γραμματέα του υπουργείου τα έτη 2000-2002. Τις επόμενες δύο χρονιές και μέχρι τη λήξη της πρωθυπουργίας Σημίτη διετέλεσε διευθύνων σύμβουλος σε δημόσιο οργανισμό. Εκλεγμένο μέλος της τοπικής Διοίκησης Κ. Μακεδονίας του Οικονομικού Επιμελητηρίου με την παράταξη του ΠΑΣΟΚ, υποστήριζε μέχρι πολύ πρόσφατα καθαρά μνημονιακές θέσεις, συμμετέχοντας το τελευταίο διάστημα και στην Επιτροπή Διαλόγου που σύστησε το Ποτάμι.

Χαρακτηριστικό, για παράδειγμα, το άρθρο του με τίτλο Το μεγαλείο του λαϊκισμού και τα Μνημόνια, στις 7/1/2015, στο οποίο διαβάζουμε: «Οι πάντες θέλουν να ρίξουν στην πυρά το Μνημόνιο, βιώνοντας την αυταπάτη της απαλλαγής από τους μηχανισμούς εποπτείας των πιστωτών στα επόμενα τριάντα χρόνια Έτσι, οι λαϊκιστές της Δεξιάς (που σχίζουν φύλλο-φύλλο το Μνημόνιο) και της Αριστερός (που θα το σχίσουν μια και έξω), προσπαθούν να δείξουν στους Έλληνες ψηφοφόρους πόσο κακοί είναι ή θα είναι απέναντι στην τρόικα...». Είκοσι μέρες μετά, ανέλαβε το πόστο του στο πλαίσιο της κυβέρνησης κοινωνικής σωτηρίας και κατάργησης της τρόικας και των Μνημονίων...

Σπίρτζης Και Υποδομές

Στην κατηγορία προσώπων διασυνδεδεμένων με το παλιό πολιτικό σύστημα, συναντάμε και τον αναπληρωτή υπουργό Υποδομών Χρήστο Σπίρτζη. Ανέλαβε υπουργική θέση, αφού είχε διατελέσει πρόεδρος του Τεχνικού Επιμελητηρίου από το 2010 με την υποστήριξη του ΠΑΣΟΚ. Σε ανακοίνωσή τους, οι νέοι μηχανικοί του ΣΥΡΙΖΑ επισημαίνουν ότι «ο κ. Σπίρτζης, για τον οποίο δεν ελήφθη υπ' όψιν κατά κανέναν τρόπο η άποψη των μηχανικών του χώρου, άσκησε όλο το τελευταίο διάστημα ως πρόεδρος του ΤΕΕ μία πολιτική ακολουθούμενη από ένα μείγμα αδράνειας και κακών επιλογών», προχωρώντας και σε πιο συγκεκριμένες αναφορές για τα πεπραγμένα του στην προεδρία του ΤΕΕ.

Στην ίδια ανακοίνωση, ασκείται κριτική και στην τοποθέτηση του Γιώργου Δέδε στη Γενική Γραμματεία Υποδομών. Ο κ. Δέδες διετέλεσε μετά το 2010 αντιπεριφερειάρχης Κορινθίας του Π. Τοσούλη και σύμφωνα με την Οργάνωση του ΣΥΡΙΖΑ «αποδέχτηκε και ακολούθησε πιστά τις κυβερνητικές μνημονιακές πολιτικές, με τον τρόπο που εφαρμόστηκαν για την Πελοπόννησο και την Κορινθία (π.χ. χρυσοπληρωμένες συμβάσεις τεχνικών έργων) συναινώντας στις χυδαιότητες του κ. Τατούλη έναντι του ΣΥΡΙΖΑ και όποιας άλλης πολιτικής δύναμης τον αντιπολιτευόταν».

«Αιφνιδιασμός» με Δ. Παπαγγελόπουλο

Μόλις την προηγούμενη Τετάρτη, υφυπουργός Δικαιοσύνης ορίστηκε ο Δημήτρης Παπαγγελόπουλος. Πρόκειται για αναβάθμιση του ρόλου του, αφού ήδη από τις 18 Μαρτίου είχε αναλάβει καθήκοντα γενικού γραμματέα του υπουργείου. Πρόσωπο του περιβάλλοντος της «καραμανλικής» Δεξιάς, υπηρέτησε σε διάφορα πόστα ως εισαγγελέας και ήταν ανάμεσα στα άλλα εποπτεύων της αντιτρομοκρατικής υπηρεσίας. Οι στενές του σχέσεις με τον τότε πρωθυπουργό, τον οδήγησαν το 2009 στην θέση του διοικητή της Εθνικής Υπηρεσίας Πληροφοριών (ΕΥΠ), όπου και παρέμεινε μέχρι την πτώση της κυβέρνησης Καραμανλή.

Ρουμπάτης στην ΕΥΠ

Και μια και ο λόγος για την ΕΥΠ, δεν θα μπορούσε κανείς να μην αναφερθεί στην επιλογή της σημερινής κυβέρνησης για αυτό το νευραλγικό πόστο. Στη θέση, λοιπόν, του διοικητή, έχει οριστεί ο Γιάννης Ρουμπάτης. Πρόσωπο γνωστό από τη θητεία του δίπλα στον Ανδρέα Παπανδρέου, επιλέχθηκε για ένα διάστημα και για τη θέση του κυβερνητικού εκπροσώπου από τον ιδρυτή του ΠΑΣΟΚ. Πρόκειται για άνθρωπο με διασυνδέσεις στο εσωτερικό και το εξωτερικό και, πέρα από υποθέσεις, δεν έχει εκτεθεί το σκεπτικό της επιλογής του στην κρίσιμη θέση της διοίκησης της ΕΥΠ.

Ενας Ταγματάρχης για την ΕΡΤ;

Είναι γνωστή η δέσμευση του ΣΥΡΙΖΑ για μια νέα δημόσια ραδιοτηλεόραση, απαλλαγμένη από τις παθογένειες του παρελθόντος. Θα περίμενε κανείς ότι στη θέση του ανθρώπου-κλειδί της νέας, ανεξάρτητης και πλουραλιστικής ΕΡΤ θα τοποθετούνταν ένα πρόσωπο που θα συμβολίζει μια νέα αρχή ή έστω που δεν θα είναι συνδεδεμένο με το παλιό καθεστώς στο χώρο των ΜΜΕ. Οι προσδοκίες διαψεύστηκαν. Ο αρμόδιος υπουργός, Ν. Παππάς, κατέληξε στην επιλογή του Λάμπη Ταγματάρχη για τη θέση του διευθύνοντος συμβούλου της ΕΡΤ.

Ο Λ. Ταγματάρχης έχει «προϋπηρεσία» στην ΕΡΤ, αφού ορίστηκε διευθύνων σύμβουλος της Δημόσιας Ραδιοτηλεόρασης τον Νοέμβριο του 2010, από την κυβέρνηση Γ. Παπανδρέου, θέση στην οποία παρέμεινε μέχρι το καλοκαίρι του 2012. Μακρά είναι και η διαδρομή του στο χώρο των ιδιωτικών ΜΜΕ, όπου κατείχε σημαντικές διοικητικές θέσεις (Nova - Filmnet).

Οι αντιδράσεις από το χώρο των μαχόμενων δημοσιογράφων και των απολυμένων εργαζομένων της ΕΡΤ, αλλά και από βουλευτές και στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ για την επιλογή ήταν και παραμένουν έντονες.

Το αμαρτωλό ΤΑΙΠΕΔ

Στο ΤΑΙΠΕΔ τώρα, όπου το μεγάλο πρόβλημα, βεβαίως, δεν αφορά τόσο τα πρόσωπα όσο την ίδια την αποστολή του Ταμείου, το οποίο ο ΣΥΡΙΖΑ θα καταργούσε αλλά, με τη συμφωνία της 20ής Φεβρουάριου, προεξοφλείται, τελικά, η ενοποίησή του με άλλους οργανισμούς. Χαρακτηριστικό είναι ότι, παρά την αλλαγή Διοίκησης, παραμένουν στις θέσεις τους οι παρατηρητές της τρικόκας κύριοι Μπουάν και Κοντολαίμης.

Πρόεδρος του ΤΑΙΠΕΔ ορίστηκε ο Στέργιος Πιτσιόρλας. Στέλεχος παλιότερα του χώρου της ανανεωτικής Αριστερός και «δεξί χέρι» του προέδρου του Συνασπισμού, Ν. Κωνσταντόπουλου, δραστηριοποιήθηκε στη συνέχεια στον επιχειρηματικό χώρο και πιο συγκεκριμένα σε επενδύσεις γύρω από τον τουρισμό και την ενέργεια. Διευθύνων σύμβουλος του Ταμείου, ο Αντώνης Λεούσης με μακρά θητεία στην Αlpha Αστικά Ακίνητα. Τέλος, στην τρίτη ιεραρχικά θέση του ΤΑΙΠΕΔ συναντάμε την κυρία Ευαγγελία Τσιτσοπούλου που διετέλεσε σύμβουλος ανάπτυξης στη Lamda Development, την εταιρία συμφερόντων Λάτση που είναι βασικός μέτοχος στην επένδυση του Ελληνικού.

Τσοτσορός στα ΕΛΠΕ...

Την εβδομάδα που μας πέρασε, το Ελληνικό Δημόσιο όρισε στο Δ.Σ. των ΕΛΠΕ τον Στάθη Τσοτσορό, προκειμένου να καταλάβει τη θέση του Προέδρου του ομίλου. Η τοποθέτησή του, που δεν μοιάζει καθόλου άσχετη με τους ανταγωνισμούς μεγάλων επιχειρηματικών συμφερόντων του χώρου, προκαλεί εύλογα ερωτηματικά. Πρόσωπο προερχόμενο από το «βαθύ ΠΑΣΟΚ», κατείχε διοικητική θέση σε δημόσιους οργανισμούς, για να περιπλανηθεί αργότερα (1995-2005) στο χώρο των μεγάλων ΜΜΕ (Alpha, ΣΚΑΙ) εκπροσωπώντας σημαντικά συμφέροντα αλλά και μπλέκοντας σε δικαστικές περιπέτειες.

Τι γίνεται σε ΙΚΑ και Υγεία;

Μια και μιλάμε για βαθύ ΠΑΣΟΚ, δεν θα μπορούσαμε να μην αναφερθούμε και στον Ροβέρτο Σπυρόπουλο που παραμένει διοικητής του ΙΚΑ, θέση την οποία κατέχει όλη τη μνημονιακή περίοδο, από το 2010. Ήταν

μέχρι τότε γενικός διευθυντής του ΠΑΣΟΚ, σε μια θέση δηλαδή κρίσιμη κατά το διάστημα που το κόμμα ελέγχεται για ζητήματα διαχείρισης (υπόθεση ταμείου Siemens κ.λπ.). Την περίοδο 1993-2004 είχε διατελέσει διοικητής του ΟΑΕΔ, βουλευτής του ΠΑΣΟΚ και υφυπουργός Εργασίας. Μετά την ορκωμοσία της νέας κυβέρνησης, οι πληροφορίες έκαναν λόγο για πρόθεση αντικατάστασης του σημερινού διοικητή. Όλα δείχνουν ότι στη συνέχεια η κυβέρνηση συμβιβάστηκε με την ιδέα παραμονής του... έμπειρου Ρ. Σπυρόπουλου.

Στην Υγεία, σύμφωνα με εργαζόμενους του χώρου, σε θέσεις κλειδιά έχουν προωθηθεί πρόσωπα διαφόρων προελεύσεων. Σε αρκετές θέσεις παραμένουν πρόσωπα με αρνητικό ρόλο την προηγούμενη περίοδο, ενώ δεν είναι λίγα τα στελέχη του ΠΑΣΟΚ που προωθούνται σε μια σειρά τομείς, κάτι που φυσικά δεν μπορεί να αποσυνδεθεί από τη μακρά θητεία του υπουργού Π. Κουρουμπλή στο συγκεκριμένο κομματικό χώρο.

Οριακές έως ανύπαρκτες αλλαγές στις τράπεζες

Στην Τράπεζα της Ελλάδας, διοικητής -ως γνωστόν- παραμένει ο πρώην υπουργός Οικονομικών Γ. Στουρνάρας. Ο ΣΥΡΙΖΑ είχε θεωρήσει προσπάθεια παγίδευσης την τοποθέτησή του τη θέση αυτή από την κυβέρνηση Σαμαρά, δηλώνοντας σε όλους τους τόνους ότι δεν πρόκειται να τη νομιμοποιήσει. Ο Γ Στουρνάρας παραμένει στο κρίσιμο πόστο του, παίρνοντας μέρος, λόγω της θέσης του, και στις συνεδριάσεις της ΕΚΤ οι οποίες σχετίζονται άμεσα και με τις διαπραγματεύσεις για το ελληνικό ζήτημα.

Στο χρηματοπιστωτικό τομέα, οι αλλαγές που έχουν γίνει στις Διοικήσεις από τη νέα κυβέρνηση είναι ελάχιστες και περιορίζονται σε απολύτως δευτερεύοντες ρόλους. Έτσι συνεχίζουν να διοικούν τις τράπεζες -που κόστισαν μέχρι τώρα στον ελληνικό λαό 40 και πλέον δις.- οι ίδιοι που τις χρεοκόπησαν, αφού προηγουμένως είχαν εξασφαλίσει για τους εαυτούς τους πλουσιοπάροχες άμεσες ή έμμεσες απολαβές.

Από άποψη ουσιαστικής Διοίκησης, μόνο στην Εθνική Τράπεζα σημειώθηκε αλλαγή με την τοποθέτηση της πρώην υπουργού του ΠΑΣΟΚ κ. Λούκα Κατσέλη στη θέση του μη εκτελεστικού προέδρου του δ.ς. και του κ. Λεωνίδα Φραγκιαδάκη, που προέρχεται από την ιεραρχία της Εθνικής, στη θέση του διευθύνοντος συμβούλου. Στις υπόλοιπες «συστημικές τράπεζες», τοποθετήθηκαν ως εκπρόσωποι του Ελληνικού Δημοσίου άλλα στελέχη προερχόμενα από τον χρηματοπιστωτικό τομέα. Αξίζει να σημειωθεί ότι στην Τράπεζα Πειραιώς, σε αντικατάσταση του παραιτηθέντος κ. Παναγιώτη Ρουμελιώτη εκλέχτηκε ο πρώην υπουργός επί κυβερνήσεων Σημίτη κ. Νίκος Χριστοδουλάκης.

Σε Εθνική Ασφαλιστική, Εθνικό Ταμείο Επιχειρηματικότητας & Ανάπτυξης, Ελληνικά Χρηματιστήρια και Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς δεν έχουν, μέχρι αυτή τη στιγμή, σημειωθεί διοικητικές μεταβολές. Σημειώνεται ότι πρόσφατα ζητήθηκε από τον υπουργό Οικονομικών η παραίτηση του προέδρου της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς, Κ. Μποτόπουλου, για δηλώσεις του σε ξένα ΜΜΕ, χωρίς όμως μέχρι σήμερα να έχει δει το φως της δημοσιότητας κάποια εξέλιξη.

Γνωστή είναι, τέλος, η περίπτωση της Αναστασίας Σακελλαρίου που παρέμεινε διευθύνουσα σύμβουλος του ΤΧΣ, παρά το σκανδαλώδες «λάθος» της επιστροφής 1,2 δις. ευρώ στον EFSF. Χρειάστηκε η άσκηση δίωξης για την διερεύνηση της εμπλοκής της σε μια ακόμα υπόθεση, αυτή του Ταχυδρομικού Ταμειυτηρίου, για να παραιτηθεί τελικά, μόλις χθες, από τη θέση της.

Σημειώνουμε ότι το χρηματοπιστωτικό σύστημα αποτελεί ιδιαίτερα ευαίσθητο τομέα. Επιδείνωσε την κρίση τα τελευταία χρόνια με την διακοπή παροχής ρευστότητας στην οικονομία και τις τοποθετήσεις σε τίτλους του δημοσίου με αποτέλεσμα τη χρεοκοπία των τραπεζών λόγω PSI για να «σωθούν» στη συνέχεια με χρήματα του ελληνικού λαού. Συνδέθηκε με πλήθος σκανδάλων για τα οποία ακόμα δεν έχουν γίνει οι αναγκαίες παρεμβάσεις.

Πηγή: «Δρόμος της Αριστεράς»